

לדין רק משום שיפת נגר הוא מודיע מיש-טרתי. וכך, לטענתם, מאחר שאין המיש-טרה רוצה לשרוף את המודיע שלה, החי-ליטה להחליק את העניין ולפטר את יפת ואת אחיו מכל עונש.

מילדה אחרונה. בשבוע שעבר שכרו חבריהם של ראובן מסילתי וניסים אלפרון האסורים ושל שלמה כהנא הפצוע, את עורכיהדין יצחק סגל ודורותה רמגולסקי. כדי שיגישו עירעור על פסקהדין. בהיר-תו מבוסס על עדויות האחים נגר בלבד. כמוכן נתבקשו עורכיהדין לבדוק, מה היו שיקולי המישטרה לגבי איחזקת האחים נגר לדין.

עורכיהדין סגל מתבסס, בעירעור שהוא עומד להגיש, על דיברי השופטת, שקבעה: "יש סבירות רבה בטענה כי יפת נגר היה זה שירה ופגע בשלמה מאיר סאלם (אחד מאנשי גיבעתי-שמואל). ואיני קור-בעת את הדבר כמיצא מוחלט משום שיפת נגר אינו נאשם במישפט זה."

ובינתיים הגבירו האחים נגר את השמי-רה על דיסקוטק סולטנה שבפתח-תיקוה, ואילו איביהם, אנשי כנופיה גיבעתי-שמו-אל, אומרים כי המילה האחרונה טרם נאמרה — ולמרבית הפלא, הם מתכוונים בכך למאבק המישפטי בילבד.

חברה

טרמפ

על

הבודדים

מישרדיה-שידוכים

מנצלים את אימהותם

שי הבודדים כדי לגרוף

הון — דלא מתן תמורה

בעיותיהם המיוחדות-יבמנין של הבור-דים — בכל גיל ובני כל חוג חברתי — תופסות באחוזות מקום חשוב במחקרים חברתיים למיניהם ובעיתונות, וזכות לי-תשומת-לב גדלה והולכת הן מצד הציבור והן מצד הבודדים עצמם, אשר גיעורו לדרוש מה החברה את הזכויות המגיעות להם בהיותם שכאלה.

אולם, בצד האכזרה הרצינית בחוג אנושי רחב זה ובצרכיו, התעוררו גם אלמנטים שליליים, ה"תופסים טרמפ" על אותן בעיות ספציפיות עצמן ומתימרים לפתור אותן — תוך נשיאת עיניהם לרווחים קלים בלבד. כאלה הם חלק ממישרדיה-שידוכים, המת-רבים כפטריות לאחר-הגשם.

(המשך מעמוד 26)

סמך, תוך שפגע באחד מאנשי הכנופיה היריבה.

בשבוע שעבר הועמדו אלפרון ומסילתי לדין, לפני השופטת המחוזית הדסה בן-עיתו. אמרה השופטת: "מתגלה לפני עור-לם אלים הפועל לפי חוקים משלו, ורק כשקורה משהו יוצא-דופן הוא נזקק, בחור-טררצון בולט, להתערבות השליטון. מדור-בר פה בסיכסוך בין שתי כנופיות עבריי-נים, הציבור יכול להתחנך בכך שגם

בחוג המישפחה ליוה בחברת בעלה ושתי בנותיה בעת ארוחת-ערב בביתם שבשכונת אפקה, הבית עצמו, הבנוי בסיגנון ספרדי, מרוהט ברהיטים עתיקים, שרבים מהם מלקטת ליוה בשוקי-הפיזש'שים.

המתלוננים וגם עדיהתביעה הם עבריי-נים, ויבוא יומם של שניהם לשבת על ספסל הנאשמים."

בהמשך דבריה הביעה השופטת תמיכה, מדוע ראתה המישטרה לנכון להעמיד לדין רק אנשים מבין חברי הכנופיה האחת, אם כי הוסיפה וציינה: "אין זה מסמכותי, כמוכן, להכתיב למישטרה את מי להסור לנאשם ואת מי להסור למתלונן".

ראובן מסילתי קיבל 30 חודשי מאסר ואילו חברו, ניסים אלפרון, קיבל 40 חודשים. אנשי כנופיה גיבעתי-שמואל נותרו מופ-תעים. הם אומנם לא התלוננו על חומרת העונש שהוטל על חבריהם, אך לא הבי-נו מדוע אין המישטרה מעמידה לדין גם את הצד השני, את בני מישפחת נגר, מות, לטענתם, המישטרה כלל לא חקרה את אנשי הצד השני ולא העמידה אותם

קאזה ספרדית מבהיקה בלובנה. פנים הי-בית רוהט באוסף מרשים של רהיטים ישנים ועתיקים. בעבודה היא נראית אשת-עסקים קשוחה ורצינית. מחוץ לשעות העבודה היא מחר-ליפה צורה ואינה מוכנה אפילו לדבר על מה שקשור בעבודה. בין שעות העבודה הארוכות והעמוסות היא מוצאת פנאי גם לעסוק בספורט, לשחק טניס או לשחות. כל זה לא מונע ממנה להיות גם אפ-בעת ובעונה אחת. לפני שהיא יוצאת לעבודה, היא דואגת לשלוח את הבנות לבית-הספר. את הפסקת-הצהריים היא מנצלת להכנת ארוחה ולעזרה בשיעורים לבנות.

של חייה. הוא היה גם האחרון. בגיל 17 נישאה ליוה לדוד בביוף, שעבד אז כטרקטוריסט במקומות הנידחים ביותר בארץ. העתיד שנשקף לווג הצעיר לא היה ורוד ביותר. במאמצים גדולים הצליחו לצבור שלושת אלפים לירות שאיפשרו להם לרכוש דירת-גג טחובה ורטובה בת חדר אחד, בשכונת יד-אליהו. רק אחרי הנשואין גילה הבעל שנמאס לו לחזור כל ערב הביתה בבגדים מלוכלכים. הם החליטו לפתוח בקאריירה משו-תפת, הלכו שניהם ללמוד ספרות. ליוה למדה ראשונה את המיקצוע. היא עברה קורס מוזר של חודשיים — שהיה בו כדי לספק לה עבודה כספרית מתחיה לה. אבל היא הכריזה על עצמה כספרית מדופלמת. כוח הדימיון שלה והרצונות, איפשרו לה להתחזות ככזאת. היא מצאה עבודה באחת המיספרות הידועות בעיר, החליפה את מקום עבודתה בכל כמה שבועות כדי לרכוש ידע וניסיון. כעבור חצי שנה כבר יכלה לפתוח לה עסק עצמאי משלה, כשהיא בת 18 בלבד. גם כשהרתה לילדת, המשיכה לעבוד. בשעה 8 בערב סיימה את העבודה ונעלה את המיספרה הקטנה שהיתה לה בשכונת יד-אליהו ובי-שעה 10 בלילה הלכה ללדת. העסק הלך, אבל לדוד ולליוה היו שאי-פוט מעבר למיספרות-גשים בשכונה בקצה העיר. יום אחד, כשצברו מספיק כסף, ארזו את מיוחדותיהם ויצאו לחו"ל, כדי להשתלם במיקצוע. באמצעות מכר משו-תפת הצליחו להגיע לוידאל ששון בלוגי-דון — שהסלון שלו הוא המכה של אוס-נת תיסרוקות הנשים. אחרי שהשתלמו במחיצתו חזרו לארץ. מאז החלה ההצלחה להאיר להם פנים. צעד אחרי צעד, בעבודה קשה ומפרכת, כשהם מטיילים מדירה שכורה אחת לשנייה, חוסכים וצוברים אנורה לאגורה, ביססו את אחד העסקים המצליחים ביותר בתל-אביב בתחום עיצוב התיסרוקות.

קוצים

בישבן

העבודה היא הציירה הגדולה אין זו הציירה היחידה. בנעוריה עסקה ליי-זה בציור. בבית-הספר אפילו ערכו תע-רוכות-ציור שלה. אבל מאז החלה לעי-סוק בשיער כמקום במיכחולים, היא מת-ייחסת כמעט לכל דבר בחייה כאל יצירה. "אני אוהבת סערות, כל דבר יוצא-דופן ומסעיר. לחפש כל הזמן חידושים והמ-צאות". מנסה ליוה להסביר את דימהיה בעיני ידידיה לבקבוק שמפניה שאינו פור-סק לתסוס. זה מתבטא בכל הדברים הקטנים והשיגרתיים שכל אשה עושה. ליי-זה עושה אותם בצורה המיוחדת לה. המבטאת את האני שלה. היא ידועה בתילבושותיה, הנראות כיצירות של בתי-אופנה בינלאומיים נודעים. היא מרכיבה אותן לבד, מאוספים נודעים, בגדים ישנים שהיא מוצאת בחנויות. את הבית שרכשו, היא ובעלה באפקה, שיפצו בסיגנון של

חידושים ושפורים:

שעות יציאה נוחות מת"א לחיפה בשעות השיא בתדירות של אחת לשעה: 6.00 7.00 8.00 9.00 12.00 13.00 14.00 15.00 16.00 17.00

לוח רכבות לחורף 1975/76

נכנס לתוקפו במוצ"ש 27.9.75

- יתר הרכבות בתדירות של שעה וחצי
- * 4 רכבות אקספרס בקו תל-אביב-חיפה ב-64 דקות.
- * רכבות חצי-מהירות בקו תל-אביב-חיפה ב-75 דקות.
- * הרכבות המאספות עוצרות בכל תחנות הביניים.
- * כל הרכבות עוצרות לקבלה והורדה של נוסעים בתחנת הרכבת החדשה חיפה בת-גלים, וכן בחיפה מרכז.
- * מתחנת חיפה מרכז תצאנה הרכבות 10 דקות לפני מועד יציאתן מבתי-גלים.
- * בקו תל-אביב-ירושלים 6 רכ-בות, מהן 2 מיוחדות היוצאות בשעות השיא בשעה 7.30 בבוקר.
- * הרכבות בקו ירושלים-חיפה עוצרות גם בתחנת הרצליה.

לוח זמנים - להשיג בכל תחנות הרכבת

רכבת ישראל

